

“Κυριακή Δ΄ Λουκᾶ” - Ἐκπομπὴ Καρδιακὸς Λόγος - Μητρ. Λεμεσοῦ Ἀθανάσιος

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Μητροπ. Λεμεσοῦ Ἀθανάσιος](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#) / [Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

Στην παραβολή του σπορέως ο Χριστός φτιάχνει μια παράδοση γεωργική εικόνα. Κανένας γεωργός δεν θα έριχνε τον σπόρο του εκεί που πατάνε το χώμα η σε πέτρες η σε αγκάθια. Γιατί φτιάχνει αυτή την εικόνα;

Γιατί χαρακτηρίζεται αυτή η παραβολή ως το κλειδί όλων των παραβολών του Χριστού;

Την κοινωνία μας με τον Χριστό μέσα από τον λόγο του Ευαγγελίου την ζούμε μόνο στον χώρο της Εκκλησίας η και στο σπίτι μας κατά την διάρκεια της μελέτης των ευαγγελικών κειμένων παραδείγματος χάριν;

Πως πρέπει να προσεγγίζουμε το μήνυμα των παραβολών του Κυρίου; Με τι προϋποθέσεις;

Η διήγηση του κειμένου είναι πάρα πολύ απλή, πολύ οικεία θα λέγαμε, αλλά οι αλήθειες που μας αποκαλύπτει όπως μας είπατε αφορούν όλη την ύπαρξη μας.

Μπορούμε εμείς οι άνθρωποι να ανακαλύψουμε από μόνοι μας το σωτηριολογικό και υπαρξιακό μήνυμα της συγκεκριμένης παραβολής ή χρειαζόμαστε κάποιους είδους βοήθεια;

Πως μας βοηθάει η συγκεκριμένη παραβολή να φθάσουμε ελεύθερα να αποφασίσουμε και να αποδεχθούμε ότι ο Χριστός είναι το μεγαλείο της ανθρώπινης υπάρξεως μας;

Εφόσον η ψυχή υπάρχει σε κάθε άνθρωπο από την ώρα που γεννήθηκε και μένει μαζί του και μετά θάνατον αιωνίως. Πως αντιστέκεται και μένει ασυγκίνητος γιαυτήν.

Μπορεί ένας απόλυτα θρησκευτικά αδιάφορος άνθρωπος να ζήσει κάτι και να ζεσταθεί η ψυχή του έτσι ώστε να αρχίσει πνευματική ζωή;

Οι πέτρες που είναι κάτω από το χώμα και δεν αφήνουν να ριζώσει ο σπόρος ποιες είναι;

Ο Χριστός εξηγεί σε αυτό το σημείο ότι είναι εκείνοι που όταν άκουσαν τον Λόγο τον δέχθηκαν με χαρά αλλά δεν έχουν βάθος για να ριζώσει και την ώρα του πειρασμού τα παρατούν, φεύγουν. Πως είναι δυνατόν να γευθεί κάποιος το μέλι και ξαφνικά να πάθει αγευσία. Να μην θέλει να ξαναεξομολογηθεί να μην θέλει να ξανακοινωνήσει και ουσιαστικά απομακρύνεται από την Εκκλησία.

Πως θα ταρακουνηθούμε για να καταλάβουμε ότι οι εύκολες συγκινήσεις αυτής της ζωής, οι δόξες, τα πλούτη κλπ είναι ουσιαστικά τα αγκάθια που μας κόβουν τον δρόμο;

Και τελειώνει με την καλή και εύφορη γη, ως την καλή και αγαθή καρδιά που ακούει και φυλάσσει τον Λόγο και τον καρποφορεί με υπομονή. Τα πρώτα τρία είναι όλα αυτά τα μεγάλα λάθη που κάνουμε σήμερα στον κόσμο και πέφτουμε στην παγίδα και χανόμαστε. Μιλήστε μας για τις προϋποθέσεις της άρσης των πρώτων τριών εμποδίων.

Υπάρχει πραγματικά γέροντα καρδιά ανθρώπου εκτός αυτή της Παναγίας που να μην σκλήρανε ο εγωισμός, που δεν την έκανε αδιάφορη η αμαρτία δηλαδή χωρίς να έχει αγκάθια στην επιφάνεια και πέτρες στο εσωτερικό της;

Πως θα καταλάβουμε μέσα μας την καρποφορία του λόγου του Θεού; Δώστε μας

κάποια παραδείγματα.

Ζούμε μέσα στην Εκκλησία αλλά πλήττουμε. Πως φαίνεται καταρχήν αυτό σε έναν άνθρωπο;

Πότε θα το καταλάβει ο άνθρωπος ότι πλήττει;

Τι πρέπει να κάνει για να σταματήσει την πλήξη;

Λέμε «κάθε μέρα διαβάζω Ευαγγέλιο αλλά πολύ σπάνια η ζωή μου ανταποκρίνεται σ'αυτό». Πρέπει παρ'όλα αυτά να ακούμε λόγο Θεού καθημερινά και ας τα κάνουμε θάλασσα;

Θα βοηθήσει αυτό να ακούσουμε κάποια στιγμή την φωνή της συνειδήσεως μας;

Διαβάζουμε ότι βουβοί και αναπολόγητοι θα μείνουμε την ημέρα της κρίσεως γιατί ό λόγος του Χριστού που τον ακούμε κάθε μέρα, εκείνος θα μας κρίνει! Θα δώσουμε λόγο οι άνθρωποι που περιφρονήσαμε τον θείο λόγο;